

Joulukertomus: Suutarin joulu

Kuva 1 Monta vuotta sitten pienessä kylässä eli vanha Martti-suutari. Ammattinsa Martti oli oppinut omalta isältään. Jo nuorena miehenä hän oli lukenut Raamatusta, kuinka paljon Jumala rakastaa häntä. Miten hyvin hän muistikaan sen illan, jolloin hän pyysi Jeesuksen omaan sydämeensä. Herra oli puhutellut häntä niistä synneistä, joiden hän itse tiesi olevan sydämessään, vaikka ulkoa päin hän ei näyttänyt kovin syntiseltä. Lukiessaan silloin Uutta testamenttia Martti tiesi, että Jeesus oli tullut maailmaan ja kuollut hänenkin syntiensä puolesta. Hänestä erikoisesti nämä sanat Jeesuksesta olivat ihanat: "Hän on noussut kuolleista" (Mark. 16:6). Sinä iltana Martti oli hiljaisella äänellä rukoillut: "Jeesus, kiitos, että kuolit minun syntieni tähden ja elät nyt. Tule sydämeeni ja pese se ihan puhtaaksi."

Siitä päivästä lähtien Martti oli yrittänyt olla hyvä todistaja. Hän halusi aina tehdä kaikki työnsä niin kuin itse Jeesukselle. Hän oli usein antanut köyhille perheille lastenkenkiä ja kertonut heille samalla Vapahtajasta, joka oli tullut maailmaan pelastamaan ihmisiä.

Kuva 2 Nyt oli jouluaatto. Martti istuskeli vähän yksinäisenä pienessä verstaassaan ja luki Matteuksen ja Luukkaan jouluevankeliumia. Miten iloisia paimenet olivatkaan, kun saivat nähdä Jeesus-vauvan. He lähtivät pois Jumalaa ylistäen. Ja miten erikoisia lahjoja tietäjät olivatkaan antaneet. "Jos huomenna olisi ensimmäinen joulu ja jos Jeesus syntyisi täällä tänä yönä, tietäisin, mitä minä antaisin hänelle", Martti ajatteli.

Hän nousi ja otti hyllyltä parin pehmeitä, lumivalkeisia hopeasolkikenkiä. "Antaisin hänelle nämä, hienoimman työni. Kuinka iloiseksi hänen äitinsä tulisikaan! Mutta olen vanha hupsu mies", hän ajatteli hymyillen.

Kuva 3 Martti pani kengät takaisin hyllylle ja jatkoi Raamatun lukemista vielä jonkin aikaa. Ennen kuin hän sammutti kynttilän, hän rukoili: "Herra, olen jo vanha mies, pian saan katsoa sinua kasvoista kasvoihin, mutta Herra, salli minun nähdä sinut jo nyt, vaikkapa huomenna. Tiedäthän, että on joulupäivä. Tule käymään minun luonani."

Martti kävi nukkumaan, muttei saanut heti unta, koska hän ajatteli rukoustaan. "Tuntisinko minä Herran?" hän mietti. "Osaisinko tarjota hänelle kunnollista syötävää? Jos hän tulisi, mihin aikaan hän ilmestyisi?" Muut kysymykset jäivät kysymättä, sillä Martti vaipui rauhalliseen uneen.

Kuva 4 Aamulla, ennen aamunkoittoa, Martti nousi ja siivosi pienen verstaansa. Hän levitti puhdasta hiekkaa lattialle ja laittoi tuoreita havupuun oksia sinne tänne. Hän kattoi pöydälle vaaleaa leipää, hunajatölkin ja kannun maitoa. Martti teki tulen kahvipannun alle. Yksinkertaiset valmistelut olikin sitten jo tehty.

Kun kaikki oli valmista, Martti alkoi katsella ulos ikkunasta. Hän oli varma siitä, että kohta hän näkisi Herran. Kun hän katseli kylmää, sateista, autiota katua, hän nautti jo etukäteen siitä ajatuksesta, että kohta hän saisi istua pöydässään tarjoamassa leipää vieralleen.

Kuva 5 Yhtäkkiä Martti näki vanhan, viluisen kadunlakaisijan, joka puhalteli käsiinsä pitääkseen ne lämpiminä. "Mies parka! Hänen täytyy olla puolijäässä", Martti ajatteli. Hän avasi oven ja kutsui miehen sisään. "Tule lämmittelemään ja juo kanssani kuppi kahvia." Kahta kehotusta ei tarvittu. Mies otti kiitollisena tarjouksen vastaan. Kahvihetken jälkeen mies lähti jatkamaan töitään.

Kuva 6 Tunti kului. Sitten Martti näki köyhän, huonosti puetun naisen, jolla oli lapsi sylissään. Nopeasti hän riensi avaamaan ovea. "Tulkaa sisälle lämmittelemään hieman", hän sanoi. "Etkö voi hyvin?" Martti kysyi. "Olen menossa sairaalaan. Toivon, että he ottavat minut

ja lapseni sisälle”, nainen huokasi. ”Mieheni on merillä ja minä olen sairas. Ei ole ketään, joka auttaisi meitä.” ”Lapsiparka”, sääli vanha mies. ”Teidän täytyy saada syömistä. Minulla olisi lämmintä keittoa ja leipää. Saanko antaa kupillisen maitoa pikkuiselle? Mikä suloinen lapsi hän onkaan! Miksei hänellä ole kenkiä?” ”Minulla ei ole hänelle kenkiä”, nainen vastasi.

Kuva 7 ”Sitten hän saa tämän kauniin parin, jonka valmistin eilen.” Martti otti hyllyltä pehmeät, lumivalkoiset kengät, joita hän oli katsellut edellisenä iltana, ja pani ne lapsen jalkaan. Ne olivat juuri sopivat. Pian nuori äiti jatkoi matkaansa kiitollisuutta tulvillaan ja Martti jatkoi tähyilemistään.

Kuva 8 Tunti toisensa jälkeen kului. Monta apua tarvitsevaa tuli vanhan suutarin luo ja sai avun, mutta odotettua vierasta ei kuulunut. Kun ilta oli tullut, Martti lopetti odottamisen raskain sydämin. ”Se oli typerä toivomus”, Martti sanoi ääneen. Sitten jokailtaisen tapansa mukaan Martti otti Raamatun hyllyltä. Hän aikoi lukea sitä ennen nukkumaanmenoa.

Kuva 9 Vielä vähän pettyneenä, eniten itseensä, Martti pyysi Herraa siunaamaan lukemisensa. Hän luki monta lukua. Yhtäkkiä yksi lause kirkastui hänelle. Hän luki sen yhä uudestaan: ”Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle” (Matt. 25:40). Polvistuen Martti rukoili: ”Herra, sinä kävit tänään luonani, kävit kyllä. Kiitos, vaikken tuntenutkaan sinua heti.”

(Voit näyttää uudestaan kuvat 5, 6 ja 8 kertomuksen mukana.) Martin mieleen tuli selvä kuva jokaisesta, joka oli käynyt hänen luonaan sinä joulupäivänä. Ensiksi kävi köyhä, kylmästä vapiseva kadunlakaisija. Martti muisti, miten hyvältä kahvi maistui, kun hän joi sitä vieraan kanssa. Sen jälkeen saapui nuori äiti. Pikkuinen hymyili suloisesti, kun hän sai pehmeät, valkoiset kengät jalkaansa. Yksitellen kaikki muut, joita hän oli auttanut sinä joulupäivänä, tulivat hänen mieleensä. Uudestaan Martti lausui kiitoksensa Herralle, joka oli näiden apua tarvitsevien ihmisten hahmossa käynyt hänen luonaan.

Kuva 10 Jeesus tahtoo olla meidänkin vieraamme tänä jouluna. Hän pyytää päästä sisään. Jeesus sanoo: ”Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän” (Ilm. 3:20). Avaa ovi jouluvieraalle, Jumalan omalle Pojalle, joka rakastaa sinua niin paljon, että hän kuoli syntiesi tähden. Jeesus nousi ylös ja elää, jotta hän voisi antaa sinulle ikuisen elämän.

Ehkä olet jo pyytänyt Jeesuksen sydämeesi. Haluat varmaankin antaa hänelle sopivan joululahjan. Kaikista eniten hän haluaa sinut itsesi. Silloin hän voi käyttää sinua. Kerro Jeesukselle, että haluat antaa itsesi kokonaan hänelle. Kerro myös, että haluat kertoa muillekin Vapahtajastasi samalla, kun autat heitä jollakin tavalla. Jos Jeesus näyttää sinulle, että astioiden peseminen tai asioilla käyminen olisi avuksi jollekulle, älä epäröi, vaan tee se niin kuin Herralle itselleen.

Muista, ettet voi antaa itseäsi Herralle, ennen kuin synnit on pesty pois. Sen tulee tapahtua ensiksi. Jos et tiedä, onko sydämesi puhdas, jutellaan asiasta yhdessä. Voin näyttää sinulle Raamatusta, miten voit olla varma siitä.

(Opettaja: Järjestä sopiva paikka, jossa voit keskustella niiden lasten kanssa, jotka tarvitsevat apua. Kun lapsi ymmärtää, että on tehnyt syntiä, hän voi pelastua kuultuaan Jeesuksen sovitustyöstä. Auta häntä rukoilemaan tämän tapainen rukous: ”Rakas Jeesus, tiedän, että olen tehnyt syntiä. Kiitos, että kuolit minun tähteni. Anna minulle anteeksi ja tule minun sydämeeni. Aamen.”

Loppuun sopisi Pekka Ruuskan kappale ”Suutari ja vieras”, joka löytyy esimerkiksi Youtubesta.)

Copyright: Lastenmissio. Kaikki oikeudet pidätetään. Toimitettu Leo Tolstoin alkuperäistä kertomusta mukailten suomeksi 2016. www.lastenmissio.fi